

Regeringens proposition till Riksdagen angående fullmakter för statsrådet att uppta lån år 1992

I regeringens proposition angående statsförslaget för år 1992 har man beräknat att behovet av nettouplåning är 28 125 miljoner mark. Amorteringarna på statsskulden har beräknats uppgå till sammanlagt 11 000 miljoner mark år 1992. På basen av detta uppgår statens bruttoupplåning till minst 39 125 miljoner mark.

Under år 1992 är det möjligt att i enlighet med lånevillkoren säga upp gamla utländska lån för att återbetalas i förtid till ett belopp av cirka 2 200 miljoner mark. I händelse av gynnsamma marknads- och räntelägen vore det dessutom ändamålsenligt att även i övrigt vara beredd att köpa upp gamla statsobligationer från marknaden eller att byta ut och refinansiera dem. Förtida amorteringar, i enlighet med lånevillkoren eller som vidtas genom uppköp eller utbyte av obligationer på marknaden, kunde utnyttjas såvitt man därigenom kunde uppnå kalkylmässiga inbesparingar i utgifterna för skuldskötseln eller, såframt det annars med tanke på statshushållningen är motiverat. Beloppet av de verkställningsdugliga uppsägningarna beror på utvecklingen på de internationella kapitalmarknaderna och de därpå rådande räntenivåerna. Uppsägningarna, uppköp av obligationer eller utbytet av sådana mot nya, påverkar inte nettouplåningen såframt de refinansieras till fullt belopp, men de ökar bruttoupplåningen med det belopp som verkställs.

Då man i upplåningen fortfarande avser att använda skuldförbindelser med en lånetid under ett år, ökar även detta belopp på den för bruttoupplåningen erforderliga fullmakten. Vid fastställelse av lånefullmakten har nedsättning av emissionspriset, som ansluter sig till skuldförbindelser, bokföringsmässigt likställts med ränta och inte räknats med i upplånat kapital.

Med stöd av vad som redogjorts ovan borde man år 1992 bereda sig för en bruttoupplåning på sammanlagt ca 55 000 miljoner mark.

Dessutom kan för trygghandlet av statens

betalningsberedskap samt för täckandet av det finansieringsbehov som påkallas av säsongartade utgiftstoppar i statens betalningsrörelse samt en ändamålsenlig skötsel av statens kassaplaceringar behövas kortfristig kredit. Tillfälligt kan också behövas ytterst kortfristig finansiering av kontokredittyp i syfte att utjämna betalningsberedskapens dagsfluktuationer.

De nuvarande kapitalmarknaderna och förändringarna som sker på dem förutsätter ett snabbt beslutsfattande och därför borde statsrådet ges en möjlighet, att inom de gränser det bestämmer, ge finansministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om upplåningen.

För att styra statsskuldens valutafördelning i en riktning som utjämnar valutakursriskerna är avsikten att fortsätta med utnyttjandet av ränte- och valutaväxlingsavtal (swap) i anslutning till såväl nya statslån som de statslån som redan har upptagits.

Antalet swap-avtal är beroende av de möjligheter marknaderna erbjuder, och för att man skall kunna utnyttja dem i tillräcklig utsträckning borde befogenheterna vara relativt vida. Till följd därav föreslås, att beloppet för ränte- och valutaväxlingsavtal som ingås får uppgå till ett lånekapital på sammanlagt högst 15 000 miljoner mark beräknat enligt vid tidpunkten för beslutsfattandet gällande valutakurser. Därutöver vore det nödvändigt att tillåta sådana ränteväxlingsavtal, som erfordras såsom mellanskeden vid växling av en valuta till en annan medelst swap-avtal. Utnyttjandet av swapavtal förutsätter ett mycket snabbt beslutsfattande, varigenom statsrådet även till denna del borde ges en möjlighet att ge finansministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om ränte- och valutaväxlingsavtal.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås,

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet under år 1992, på villkor som statsrådet bestämmer, uppta statslån till ett sammanlagt nettobelopp på högst

28 125 000 000 mark, dock så att de nya statslårens bruttobelopp är sammanlagt högst 55 000 000 000 mark och så, att statsrådet inom de gränser statsrådet bestämmer, kan ge finansministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om upplåningen,

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet eller, inom de gränser statsrådet bestämmer, finansministeriet eller statskontoret utöver det ovannämnda enligt egen prövning använda kortfristig kredit för tryggheten av statens betalningsberedskap samt för täckandet av det finansieringsbehov som påkallas av säsongar-tade utgiftstoppar i statens betalningsrö-

relse samt en ändamålsenlig skötsel av statens kassaplaceringar, samt

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet eller, inom de gränser som statsrådet bestämmer, finansministeriet eller statskontoret att ingå, i anslutning till de statslån som har upptagits eller skall upptas, ränte- och valutaväxlingsavtal angående lån till ett sammanlagt kapitalbelopp på högst 15 000 000 000 mark och beträffande ränteväxlingsavtalen ökat med det belopp som dessa avtal erfordrar såsom mellanskeden vid växling av en valuta till en annan medelst valutaväxlingsavtal.

Helsingfors den 13 september 1991

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*